

Sygn. akt I C 2895/15 upr.

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 19 czerwca 2015 r. powód - (...) sp. z o.o. sp. k. z siedzibą w W. - wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej B. C. kwoty 626,30 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz zasądzenie kosztów procesu, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że na mocy trójstronnego porozumienia z dnia 12 marca 2012 r. pozwana wstąpiła w prawa i obowiązki strony umowy zawartej w dniu 20 września 2007 r. na monitorowanie sygnałów lokalnego systemu alarmowego o nr M./ (...)/KRA w obiekcie w niej wskazanym. Powód podniósł, że dochodzone pozwem roszczenie powstało wskutek zawarcia przez pozwaną umowy na konserwację o nr KON/002/08/KRA dotyczącego urządzeń w obiekcie wskazanym w umowach. Zdaniem powoda, pozwana była zobowiązana do zapłaty wynagrodzenia na rzecz powoda za czynności wymienione w tych umowach, w oparciu o wystawione przez niego faktury VAT. Powód dodał, że z uwagi na brak dobrowolnej oraz terminowej spłaty należności przez pozwaną, naliczył na dzień 20 stycznia 2015 r. odsetki ustawowe od nieterminowej spłaty oraz po skapitalizowaniu ujął je w kwocie wartości przedmiotu sporu. Powód wskazał, że na dochodzoną pozwem kwotę 626,30 zł składają się kwoty: 610 zł tytułem należności głównej oraz 16,30 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych. (pozew k. 2-3v).

W sprzeciwie od wydanego w sprawie nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, pozwana zaskarżyła nakaz w całości i wniosła o oddalenie powództwa. W ocenie pozwanej, wywiedzione przeciwko niej roszczenie jest bezpodstawne, gdyż faktury VAT wskazane w pozwie zostały przez nią uregulowane w całości środkami pieniężnymi pochodzącymi z rachunku bankowego jej męża. (sprzeciw od nakazu zapłaty k. 18-21).

Na rozprawie w dniu 7 stycznia 2016 r. pozwana wniosła o zasądzenie na jej rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych. (protokół rozprawy k. 60).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Na podstawie uchwały z dnia 19 czerwca 2009 r., podjętej przez Zgromadzenie Wspólników (Rep. A nr 665/2009), (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. został przekształcony w (...) Sp. z o.o. s. k. z siedzibą w W.. (odpis KRS k. 14-14v.)

W dniu 20 września 2007 r. pomiędzy powodem, a M. N. (córką pozwanej), została zawarta umowa na monitorowanie sygnałów lokalnego systemu alarmowego oraz podejmowanie interwencji w obiekcie położonym w miejscowości T. - B. 261 (nr M./ (...)/KRA). Na podstawie tej umowy, zawartej na czas nieokreślony, powód zobowiązał się do monitorowania sygnałów systemu alarmowego oraz do podejmowania interwencji w wyżej wskazanym obiekcie. Na podstawie zapisu § 5 ust. 1 umowy M. N. zobowiązała się do uiszczenia na rzecz powoda wynagrodzenia za monitorowanie oraz gotowości do podjęcia interwencji w kwocie 60 zł, powiększonej o stawkę podatku VAT w wysokości 22% miesięcznie, płatnego zgodnie z otrzymaną fakturą (abonament). (umowa nr (...) k. 5v.-6).

W dniu 3 stycznia 2008 r., powód oraz pozwana B. C. zawarli umowę na konserwację urządzeń systemu sygnalizacji włamania i napadu w obiekcie (domu) położonym w K. przy ul. (...) (nr KON/002/08/KRA). Pozwana zobowiązała się do uiszczenia na rzecz powódki wynagrodzenie w kwocie 150 zł, powiększonej o stawkę podatku VAT w wysokości 22% miesięcznie, płatnego zgodnie z otrzymaną fakturą. (umowa nr (...) k. 6v.-7).

Kolejno, w dniu 12 marca 2012 r. pomiędzy powodem, a M. N., doszło do zawarcia aneksu do umowy o nr (...) na monitorowanie sygnałów lokalnego systemu alarmowego oraz podejmowanie interwencji w obiekcie położonym w miejscowości T.-B. 261 (nr M./ (...)/KRA). Na podstawie zmian wprowadzonych tymże aneksem, M. N. zobowiązała się uiszczać na rzecz powoda wynagrodzenie za monitorowanie oraz gotowość do podjęcia interwencji w kwocie 40 zł, powiększonej o stawkę podatku VAT w wysokości 23% miesięcznie, płatnego zgodnie z otrzymaną fakturą. Postanowienia tego aneksu zaczęły obowiązywać od 1 kwietnia 2012 r. (aneks do umowy nr (...) k. 5).

Również w dniu 12 marca 2012 r., powód, M. N. oraz B. C. zawarli umowę (porozumienie) dotyczące ww. umowy nr (...) /KRA z dnia 20 września 2007 r. Na podstawie przedmiotowego porozumienia, M. N. przeniosła ogół swoich praw i obowiązków z zawartej umowy nr (...) na pozwaną B. C., która to ww. prawa i obowiązki przejęła, nie zgłaszając co do nich żadnych zastrzeżeń. (...) Sp. z o.o. s. k. z siedzibą w W. wyraził zgodę na powyższe przeniesienie praw z umowy. Pozostałe postanowienia ww. umowy pozostały bez zmian, zaś samo porozumienie obowiązywało od dnia 1 kwietnia 2012 r. (porozumienie k. 4v).

W okresie od lipca 2014 r. do 2 stycznia 2015 r. powód wystawił na rzecz pozwanej B. C., która w tym czasie była zleceniodawcą na podstawie ww. umów, następujące faktury VAT:

- 1) fakturę VAT nr (...) w dniu 30 czerwca 2014 r., na kwotę 184,50 zł, z terminem płatności do dnia 17 lipca 2014 r., z tytułu zobowiązań z umowy o nr (...);
- 2) fakturę VAT nr (...) w dniu 1 września 2014 r., na kwotę 49,20 zł, z terminem płatności do dnia 15 września 2014 r., z tytułu zobowiązań z umowy o nr (...);
- 3) fakturę VAT nr (...) w dniu 1 października 2014 r., na kwotę 49,20 zł, z terminem płatności do dnia 15 października 2014 r., z tytułu zobowiązań z umowy o nr (...);
- 4) fakturę VAT nr (...) w dniu 3 listopada 2014 r., na kwotę 49,20 zł, z terminem płatności do dnia 17 listopada 2014 r., z tytułu zobowiązań z umowy o nr (...);
- 5) fakturę VAT nr (...) w dniu 1 grudnia 2014 r., na kwotę 49,20 zł, z terminem płatności do dnia 15 grudnia 2014 r., z tytułu zobowiązań z umowy o nr (...);
- 6) fakturę VAT nr (...) w dniu 31 grudnia 2014 r., na kwotę 184,50 zł, z terminem płatności do dnia 19 stycznia 2015 r., z tytułu zobowiązań z umowy o nr (...);
- 7) fakturę VAT nr (...) w dniu 2 stycznia 2015 r., na kwotę 49,20 zł, z terminem płatności do dnia 16 stycznia 2015 r., z tytułu zobowiązań z umowy o nr (...).

(faktury VAT – k. 7v.-10v.).

Te spośród ww. faktur VAT, które opiewały na kwotę 49,20 zł zostały w terminie uiszczone przez pozwaną B. C. na rzecz powoda. Przedmiotowe płatności zostały uiszczone przelewami (...) dnia każdego miesiąca, począwszy od lipca 2014 r. do stycznia 2015 r. i pochodziły z rachunku bankowego należącego do A. C. - męża pozwanej. (historia operacji bankowych rachunku o nr (...) k. 22-23; potwierdzenia przelewów k. 27-31).

Jak dotąd, pozwana nie uiszcza natomiast na rzecz powoda należności wynikających z umowy o nr (...), stwierdzonych w fakturach VAT: o nr (...) z 30.06.2014 r. oraz nr (...) z 31.12.2014 r., opiewających na kwoty po 184,50 zł. (rozliczenie należności o nr id: (...) k. 43-49 i k. 50-51, rozliczenie należności o nr id: (...) k.52-53).

Powód dokonał błędnego zarachowania dokonanych przez pozwaną wpłat z tytułu należności z umowy M./ (...) /KRA, poprzez zapisanie ich na rachunku rozliczeniowym o nr id: (...) - prowadzonym dla wpłat dla umowy (...) /KRA. (rozliczenie należności o nr id: (...) k. 43-49 i k. 50-51, rozliczenie należności o nr id: (...) k. 52-53).

Powyższy stan faktyczny, Sąd ustalił w oparciu o niebudzące wątpliwości i niekwestionowane przez strony zgromadzone w aktach sprawy dokumenty prywatne, uznając, że autentyczność treści tych dokumentów nie nasuwa wątpliwości.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w części.

Dochodzona pozwem kwota stanowi należność za monitorowanie sygnałów lokalnego systemu alarmowego oraz gotowość do podjęcia interwencji zgodnie z umową z dnia 20 września 2007 r. (nr M./ (...)/KRA), a także za konserwację urządzeń sytemu sygnalizacji włamania i napadu na podstawie umowy z dnia 3 stycznia 2008 r. (nr KON/002/08/KRA). Od 1 kwietnia 2012 r., na mocy trójstronnego porozumienia z dnia 12 marca 2012 r. zawartego pomiędzy stronami procesu i córką pozwanej, pozwana wstąpiła w prawa i obowiązki jej córki, jako strony umowy zawartej w dniu 20 września 2007 r. na monitorowanie sygnałów lokalnego systemu alarmowego o nr M./ (...)/KRA. Pozwana była zaś niezmiennie - i jest także obecnie - stroną umowy o konserwację urządzeń ww. systemu z dnia 3 stycznia 2008 r. (nr KON/002/08/KRA).

W ocenie Sądu sprawę niniejszą należy rozpoznawać w oparciu o przepisy Kodeksu cywilnego regulujące umowę zlecenie, tj. art. 734-751 k.c. Zawarte pomiędzy stronami umowy, są bowiem umowami zlecenia, których przedmiotem jest świadczenie ściśle określonych w nich usług powódki (art. 734 § 1 k.c. w zw. z art. 750 k.c.). Umowa zlecenia jest umową starannego działania, a nie rezultatu. Wynagrodzenie należy się zatem zleceniobiorcy w sytuacji, gdy pozostawał w gotowości do spełnienia zobowiązania.

Na mocy ww. umów, powód (zleceniobiorca) zobowiązał się do świadczenia na rzecz pozwanej (zleceniodawcy) usług w postaci monitorowania sygnałów lokalnego systemu alarmowego oraz podejmowania interwencji, a także usług polegających na konserwacji urządzeń sytemu sygnalizacji włamania i napadu, w zamian za zapłatę wynagrodzenia w wysokości wskazanej w tychże umowach, powiększonego o właściwą wartość podatku od towarów i usług.

Wysokość należnego wynagrodzenia za każdą z ww. usług w okresach objętych żądaniem pozwu pozostawała pomiędzy stronami bezsporna. Sąd uznał także, iż powód świadczył swe usługi w ramach łączących go z pozwaną umów w sposób należyty i prawidłowy, pozostając w gotowości do spełnienia swego zobowiązania wynikającego z łączącej strony umowy. Powyższe okoliczności nie były bowiem kwestionowane przez pozwaną (art. 229-230 k.p.c.). Spór koncentrował się wyłącznie wokół kwestii spełnienia przez pozwaną dochodzonego świadczenia.

Na podstawie całokształtu zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, Sąd uznał, że pozwana dokonała zapłaty za złożone wraz z pozwem faktury VAT opiewające na kwoty 49,20 zł. Zapłata tych kwot nastąpiła przed terminem wymagalności każdej z tych kwot, albowiem następowały one przelewami bankowymi, w ramach tzw. stałego zlecenia przelewów, dziesiątego dnia każdego miesiąca, począwszy od lipca 2014 r. do stycznia 2015 r. W tytułach przelewów pozwana precyzyjnie wskazała, iż wpłaty kwot 49,20 zł są dokonywane w ramach należności wynikających z umowy o nr (...) – „zapłata za monitorowanie B. 261” (k. 22-23 i k.27-31).

Należy podkreślić, że powód bezpodstawnie, a tym samym - wadliwie, dokonał zarachowania poczynionych przez pozwaną ww. wpłat z tytułu należności z umowy M./ (...)/KRA, poprzez zapisanie ich na rachunku rozliczeniowym o nr id: (...) – prowadzonym dla wpłat dla umowy (...)/KRA. Powyższa omyłka powoda nie skutkuje w żadnym razie powstaniem po stronie pozwanej obowiązku spełnienia ww. świadczeń po raz drugi.

Sąd nie podzielił natomiast twierdzeń pozwanej, jakoby uiściła ona także należności z tytułu umowy nr (...), wynikające z faktur VAT o nr (...) z 30.06.2014 r. oraz nr (...) z 31.12.2014 r. Pozwana nie udowodniła bowiem powyższych twierdzeń, mimo spoczywania na niej w tym zakresie ciężaru dowodu zgodnie z przepisem art. 6 k.c. Dowodów na powyższą tezę pozwanej nie stanowią w szczególności przedstawione przez pozwaną potwierdzenia przelewów bankowych na kwoty 184,50 zł (k. 24-26).

Z analizy tych dokumentów nie wynika bowiem bynajmniej, że stwierdzone nimi operacje finansowe, stanowiły realizację zobowiązań pozwanej wynikających z umowy nr (...) za okresy, których dotyczyły dołączone do pozwu ww. faktury z 30.06.2014 r. i 31.12.2014 r. O powyższej okoliczności nie świadczą w szczególności tytuły ww. przelewów ani daty ich wykonania, a więc elementy mogące pomóc w zidentyfikowaniu przeznaczenia tych płatności. Brak jest korelacji czasowej pomiędzy datami operacji przelewów, a terminami wymagalności ww. dwóch faktur objętych pozwem. Nadto, tytuły przelewów zamieszczone w ww. potwierdzeniach wskazują na zupełnie inne numery faktur VAT (wcześniejsze, niż objęte pozwem w tej sprawie).

W szczególności, z potwierdzenia przelewu z 18 czerwca 2014 r. (k. 24) wynika, że przelew kwoty 184,50 zł wykonany został w celu zapłaty faktury VAT o nr (...). Wprawdzie data płatności zbliżona jest terminowi wymagalności należności faktury objętej żądaniem pozwu, tj. 17 lipca 2014 r. niemniej jednak należność ta uiszczona była przed datą wystawienia faktury nr (...), zaś sam tytuł przelewu wskazuje na należność wynikającą z innej faktury. Co więcej, przedmiotowa wpłata została zaksięgowana przez powoda już w dniu 18 czerwca 2014 r. (k. 53).

Odnosząc się do przedłożonych przez pozwaną dwóch pozostałych potwierdzeń przelewów kwot po 184,50 zł, należy zauważyć, że daty tych operacji są znacznie wcześniejsze, niż daty wystawienia faktur VAT o nr (...) (30.06.2014 r.) i nr (...) (31.12. 2014 r.). Również tytuły tych przelewów nie odnoszą się w żaden sposób do należności stwierdzonych ww. fakturami.

Reasumując, zaoferowany przez pozwaną materiał dowodowy nie pozwala na przyjęcie, że pozwana faktycznie dokonała zapłaty należności wynikających z faktur VAT o nr (...) z dnia 30 czerwca 2014 r. oraz nr (...) z dnia 31 grudnia 2014 r. a więc łącznej kwoty 369 zł (184,50 x 2).

W ocenie Sądu, nie ulega przy wątpliwości, że od wskazanych w ww. fakturach dat płatności, stwierdzone w nich należności były wymagalne, a pozwana pozostawała w opóźnieniu z ich płatnością. Z tego względu, Sąd uznał za zasadne uwzględnienie dochodzonego przez powoda roszczenia o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej skapitalizowanych odsetek ustawowych od ww. kwot po 184,50 zł, za okresy od dat wymagalności ww. należności do wskazanego przez powoda dnia 20 stycznia 2015 r. (k. 4). Skapitalizowane odsetki od kwoty 184,50 zł liczone za okres od 18 lipca 2014 r. do 20 stycznia 2015 r. wynoszą 11,50 zł, zaś od 19 stycznia 2015 r. do dnia 20 stycznia 2015 r. - 0,04 zł.

Stosownie do treści art. 482 § 1 k.c. od zaległych odsetek można żądać odsetek za opóźnienie dopiero od chwili wytoczenia o nie powództwa, chyba że po powstaniu zaległości strony zgodziły się na doliczenie zaległych odsetek do dłuższej sumy. Powołany przepis stanowił podstawę zasądzenia odsetek ustawowych za opóźnienie od odsetek, które zostały skapitalizowane - uwzględnione w żądaniu pozwu, jako roszczenie główne.

Jak wynika z powyższego przepisu, powód był uprawniony do żądania odsetek od zaległych odsetek od dnia wniesienia pozwu, tj. 19 czerwca 2015 r. Wobec powyższego, Sąd zasądził od pozwanej na rzecz strony powodowej kwotę 380,54 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 19 czerwca 2015 r. do dnia zapłaty (pkt 1. wyroku), w pozostałym zakresie oddalając powództwo (pkt 2. wyroku).

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu znajduje oparcie w przepisie art. 100 k.p.c. Koszty procesu poniesione przez powoda wyniosły 227 zł, a złożyły się na nie: opłata od pozwu - 30 zł, opłata skarbową od pełnomocnictwa - 17 zł oraz koszt wynagrodzenia pełnomocnika będącego radcą prawnym - 180 zł. Koszty procesu poniesione przez pozwaną wyniosły łącznie 197 zł, na którą to kwotę złożyły się: wynagrodzenie pełnomocnika będącego adwokatem - 180 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa - 17 zł. Łącznie, koszty niniejszego procesu wyniosły 424 zł.

W niniejszej sprawie powód wygrał sprawę w 60,76%, gdyż Sąd uwzględnił powództwo jedynie co do kwoty 380,54 zł. Zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów procesu (art. 100 k.p.c.), strony powinny ponieść jego koszty w takim stopniu, w jakim przegrały sprawę, a zatem powód - w 39,24% a pozwana - w 60,76%. Powoda, zgodnie z podaną zasadą, powinny zatem obciążać koszty w kwocie 166,38 zł (39,24% x 424 zł), zaś pozwaną - w kwocie 257,62 zł (60,76% x 424 zł). Skoro zatem powód poniósł faktycznie koszty w kwocie 227 zł, pozwana obowiązana jest zwrócić na jego rzecz kwotę 60,62 zł (tj. 227 zł - 166,38 zł). (pkt 3. wyroku).

Mając na uwadze powyższe okoliczności faktyczne i rozważania prawne, Sąd orzekł jak w wyroku.

ZARZĄDZENIE

Odpis wyroku z uzasadnieniem proszę doręczyć pełnomocnikowi pozwanej.

Dnia 29 stycznia 2016 roku.